

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Einsidlense - Cod. Ettenheim-Münster 38

[S.l.], 1788

Supplementum. Die XIX Ianuarii. S. Agathonis Papae, et confessoris duplex
fuit io. huius. Oratio

[urn:nbn:de:bsz:31-108133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108133)

Supplementum. i.

Die XIX Ianuarii.

S. Agathonis Papæ, et Confessoris
duplex. fuit io. huius.

Oratio.

Pateant aures misericordiæ tuæ, Domine,
precibus supplicantium: et continuis tribu-
lationibus laborantes; intercedente beato
Agathone Confessore tuo, atque Pontifice
propitius respirare concede. Per Dñum.

In II. Nocturno.

Lectio. V.

Agatho natione Siculus sub Parentum cura
probè excultus, eum pietatis fructum tulit, ut
illis mortuïs statim congestas in unum locum
facultates die uno pauperibus distribuerit.

2.
Deinde Sancti Patris Benedicti institutum Pa-
normi in Monasterio sancti Hermetis amplexus,
totum se divino cultui dedit. In eo interdium
ac noctu animo semper intentus cœlestia medi-
tabatur, et Dei munere, tot edidit miracula,
ut Thaumaturgi nomen acceperit. Defuncto Do-
no Romano Pontifice, cunctis suffragiis ei suffec-
tus est Agatho, qui ob summam humanitatem,
eximium animi candorem, singularemque
morum suavitatem, et comitatem, atque alias
naturæ et gratiæ dotes ita comparatus erat,
ut ad supremam illam dignitatem gerendam
natus, seu factus esse videretur.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo
unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur
ei. N. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius

iniquitatis non nocebit ei. Manus.

3.

LECTIO VI.

Acceptis à Constantino Pogonato litteris ad
Donum Prædecessorem scriptis pro convocan-
do Concilio Œcumenico ad diuturnum
Schisma tollendum, et definiendas fidei con-
troversias, provinciales Synodos in Occi-
dente haberi curavit, in quibus Monothe-
litarum causa discuteretur, et damnarentur
errores. Postea Legatos suos, et Concilii
Romani misit Constantinopolim cum binis
litteris ad Imperatorem, in quibus prædic-
tâ hæresi doctè, fusè, ac solidè refutatâ,
damnatisque primariis illius sectatoribus, Ser-
gio scilicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et
aliis, Antecessores suos Romanos Pontifices

4.
ab omni erroris labe immunes hucusque fuisse, expressis verbis declaravit:

℞. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. &. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VII.

Agathonis igitur auctoritate sexta Synodus generalis congregata est, in qua iidem errores, iidemque errantes damnati fuerunt, eiusque Synodica Epistola, ceu ex ore Sancti Petri prolata, suscepta est à Patribus. Ortâ in Britannica Ecclesia dissensione, cum ob alias causas, tum Wilfridi Eboracensis Archi-Episcopi factam contra Canones depositionem, Ioannem Abbatem Sancti Martini misit in Britanniam,

5.
ut Ecclesiae illius negotia componeret, et
Wilfridum à Sede Apostolica suae dignitati
restitutum adiuuaret. Tantaë quoque mansue-
tudinis, et humanitatis fuit, ut neminem à se
unquam tristem dimiserit; tantaque præterea
sanctitate effulsit, ut leprosum obviam factum
osculo suo statim liberaverit.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes ope-
ratus est, et omnis terra doctrina eius repleta
est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium
populorum. ℞. Iste est, qui contempsit vitam
mundi, et pervenit ad caelestia regna. * Ipse.

Lectio VIII.

Ea tempestate Urbem Romanam adeo per-
niciosa, et gravis adorta est pestis, ut loca un-
dique repleta cadaveribus vix suppeterent.

6.

Ad hæc nocturna prodigia terruerant; nam multi Cacodæmonem venabulo domorum ostia ferientem se animadvertisse affirmarunt, et quot ille ictibus cuiusque domûs ostium percussisset, tot ex illa homines postridie periisse. His calamitatibus modus, divinâ ope imploratâ, appositus fuit; nam cœlesti Oraculo proditum est, pestilentiam non ante extinguendam, quàm in æde Sancti Petri ad Vincula ara inctyto — Christi Martyri, et Ecclesiæ defensori Sancto Sebastiano erigeretur. Unde ab Agathone Oraculi iussu impleto, subito morbus elanguit. Hinc factum, ut, qui in eum morbum inciderent, Martyrem ipsum in vota vocarent, atque præsentissimam eius opem sæpissimè in toto orbe experirentur. Demum Sanctissimus Pontifex

virtutibus, et meritis cumulatus migravit in
 caelum nonagenario maior, quarto Idus Ianua-
 rii anno salutis sexcentesimo octogesimo se-
 cundo, cum annis duobus, et sex mensibus
 sedisset.

R. Iustum deduxit Dominus per vias rectas,
 et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scien-
 tiam Sanctorum: * Honestavit illum in labori-
 bus suis. V. Custodivit eum ab inimicis, et a
 seductoribus tutavit illum. * Honestavit. Glo-
 ria Patri. * Honestavit.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium: Homo peregrè. Missa.
 Statuit. Oratio propr: et Evang: Homo peregrè.

Die 28. Ianuarii.

S. Odilonis Abb. dup. fuit i. hui9.

8.

In I. Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio V.

Beatus Odilo Arvernica oriundus ex equestri ordine genus duxit, sed terrenae prosapiae lineam caelestis vitae nobilitate transcendit. Dum adhuc puerili teneretur infantia, tanto repente omnium fere membrorum languore constrictus, ut incedendi prorsus amitteret facultatem, ex quo tamen mirabiliter liberatus fuit. Aetate iam profectior clericali tonsura insignitus Maioli disciplinae se commisit, cum quo ita profecit, ut spretis omnibus mundi divitiis, saeculique voluptatibus, monachorum Cluniacensium numero se curaverit adscribendum.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℞. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dej. * Et dedit.

Lectio VI.

Vix quartum in Religione perfecerat annum, cùm moritur in Domino Sanctus Máiolus, à quo, ántequam obiret, fuit electus, et constitutus, qui dignitati, et pastoralis officio succederet: cui electioni nullus propter viri Sanctitatem præconceptam contradixit. In quo officio eum se præbuit omnibus, quem unum mirarentur; in orationibus assiduum, et quotidianis vigiliis, frequentioribusque ieiuniis corpus suum castigantem. Singulis diebus

io.

Deo Patri incruentum Missæ Sacrificium non sine maxima lacrymarum copia offerebat.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. * Et ad portas.

LECTIO VII.

Tantâ fuit in pauperes misericordiâ, ut nihil sibi, nec sæpe Monasterio, cui præerat, retineret, quod non totum in eleemosinas erogaret. In itinere constitutus gratum se omnibus exhibuit, cæcos à nativitate illuminavit, aquam in vinum commutavit, tutus super undas incessit, pisciculos paucos, minimamque vini quantitatem orationibus suis multiplicavit: aquâ, qua ipse manus laverat, febricantes

ii.
sanavit, parique miraculo militibus ablatam
loquendi facultatem restituit.

R. Ilte homo perfecit omnia, que locutus
est ei Deus, et dixit ad eum: ingredi in re-
quiem meam: * Quia te vidi iustum coram
me ex omnibus gentibus. V. Ilte est, qui
contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœ-
lestia regna. * Quia te vidi.

Lectio VIII.

Divinarum rerum contemplationi addictissimus
fuit servus Dei, nec unquam ædificandarum
Ecclesiarum sive reparandarum curam depo-
suit. Romam venit, ut Apostolorum Corpora
veneraretur, et ut gratiam enixè à Deo postu-
laret, ut, si eius voluntas esset, ante ipsorum
pedes animam posset reddere, sed in patriam

iz.

redire coactus, multosque labores pro Christo
perpeſſus, ſenioque confectus, felicem opta-
tūmque vitæ finem, quem multo ante fratribus
prædixerat, maxima cum iucunditate impoſuit.

R̄. *Desiderium animæ eius tribuiſti ei Do-
mine: * Et voluntate labiorum eius non frau-
daſti eum. V. Vitam petiit à te, et tribuiſti ei
Domine. * Et voluntate. Gloria Patri. * Et
voluntate. Reliqua ut in Comuni Abbatum.*

Die io. Februarii.

In Feſto S. Scholaſticæ Virg.

In Ultriſque Veſperis ad Magnificat.

V. *Quæ eſt iſta, quæ ut nubes volat?*

R̄. *Et quaſi columba ad fenestraſ ſuaſ?*

Antiphona ad Magnif:

*Dedit mihi Dominus pennas, ſicut columbæ; vo-
labo, et requieſcam.*

In Laudibus.

V. Ecce tu pulchra es amica mea.

R. Ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum.

Antiphona ad Benedictus.

Surge propera amica mea, columba mea
formosa mea: veni, et accipe coronam, quā
tibi Dominus præparavit in æternum.

Oratio.

Deus, qui animam beatæ Virginis tuæ Scho-
lasticæ ad ostendendam innocentie viam
in columbæ specie cælum penetrare fecisti:
da nobis eius meritis et precibus ita inno-
center vivere; ut ad æterna ~~gaudia~~ merea-
mur gaudia pervenire. Per Dominum.

Hæc omnia dicuntur etiam in Eius comme-
moratione pro Mense de præcepto, ex Decreto
S. R. C. die 2. Aprilis 1718. Missa per Annum
Dilexisti cum Orat: ppria ex festo, in quo est Missa ppri.

Die 18. Februarii.

S. Gregorii II. Pap. C. dup.

In Hymno: *Meruit supremos laudis honores.*

Oratio

Deus, qui beatum Gregorium Confessorem
 tuum atque Pontificem, fidei defensorē, et
 Apostolicæ sapientiæ, ac firmitatis exemplū
 in Ecclesia tua constituisti: largire nobis —
 quæsumus; ut omnia adversa pro Nominis
 tui gloria humili corde sustinentes, æterni-
 tatis gloriam consequamur. Per Dominum.

In II. Nocturno.

Lectio V.

Gregorius huius nominis secundus, natio-
 ne Romanus, parentibûs Marcello, et Ho-
 nestâ, à pueritia Monachus Sancti Patris
 Benedicti factus, sanctitate, doctrinâ, fa-
 cundiâ, ac studio pro fidei et Ecclesiæ rebus

Spectatissimus fuit. Sub Sergii Pontificatu
 Sacellarius, et Bibliothecarius Ecclesiæ Roma-
 næ extitit: deinde à Constantino Papa ad
 Diaconatus Ordinem promotus; in eiusdem
 Pontificis comitatu profectus Constantinopo-
 lim, Iustiniano Imperatori de pluribus disci-
 plinæ capitibus occasione Trullanorum Cáno-
 num quæstionem moventi, pro sua eruditio-
 ne fecit satis. Constantino post dierum
 quadraginta interregnum Gregorius mira-
 bili totius cleri et populi concordia succes-
 sit anno septingentesimo decimo quarto.

R. Inveni David servum meum, oleo sanc-
 to meo unxi eum: * Manus enim mea auxi-
 liabitur ei. N. Nihil proficiet inimicus in eo,
 et filius iniquitatis non nocebit ei. * Ma-
 nus enim mea.

Lectio VI.

Urbis moenia contra Longobardorum excursions aliqua ex parte renovavit. Cumanum castrum Romanæ Ecclesiæ à Longobardis ereptum, Ducis, populique Neapolitani auxilio recuperavit. Luitprandū Longobardorum Regem, Alpes Cottias, quas Aripertus eius decessor Ecclesiæ Romanæ donaverat, repetentem, admonitione sua ad earum donationem confirmandam adduxit. Monasteria et Basilicas plurimas reparavit, à monachis in iis constitutis divinum cultum stabilivit. Propriam domū post obitum Honestæ Matris in Monasterium et Ecclesiam commutavit. Coenobium Sancti Pauli in via Ostiensi à fundamentis instauravit. Cassinense Monasterium penè

eversum, et in eo Sancti Patris Benedicti Regulam propè intermortuam, per Sanctum Petronacem Abbatem restituit. Inundationem Tyberis, domos agrósque devastantem ac dissipantem, publicis precibus et Lytaniis indictis compescuit.

℞. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim.

Lectio VII.

De finibus Ecclesiæ dilatandis sollicitus, sanctum Corbinianum Virum Apostolicum ad conversionem gentium procurandam Episcopū ordinavit. Bonifacio Anglo Monacho Sancti Patris Benedicti Viro sanctissimo, ac deinceps

Martyri credidit Apostolatam ad Gen-
 tes, Eumque Romam vocatum Episcopum
 consecravit. Ut omnes vigilantissimi Pasto-
 ris partes impleret, optimis legibus Ecce-
 siasticam disciplinam, et Christianorū mo-
 res instruxit. Geminam Synodum Romæ
 habuit, alteram adversus illicita coniugia,
 alteram adversus Iconoclastas. Leonem
 Isaurum Imperatorem sacrarum Imaginum
 destructorem gravissimis Epistolis dogma-
 ticas à nefaria hæresi removere, omnique
 illum officiorum genere sibi demereri in-
 cassum studuit. Anastasium presbyterum
 Iconoclastam ab Imperatore in sedem Con-
 stantinopolitanam, eiecto Sancto Germano,
 intrusum, anathemate confixit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas vir-

Iconoclas-
 ta & Icono-
 machy &
 Iconoclas-
 tes
 Bildzer-
 störer.

tutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. & Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. * Ipse.

Lectio VIII.

Vitæ sanctissimi Pontificis pro fidei Catholicae conservatione iugiter excubantis sæpius per suos Exarchos, Duces, aliosque ministros insidiatus est Leo Isaurus. Sed pro Gregorii defensione piè foederati Romani et Longobardi ipsum iunctis viribus ab eorum dolis insultibusque incolumem servavere. Ipse verò in orationibus, ieiuniis, eleemosinis, publicisque supplicationibus potissimum præsidium collocabat. Cùm autem Imperator nullo prorsus remedio

*Exarchus
Fiasse
Brazog*

sanabilis esset, eum Gregorius diro anathemate percussit, et ne solemne tributum ipsi solverent Occidentis incolæ, neve Exarchus nova vectigalia exigeret, invito cum Francis foedere, vetuit. Rebus demum præclare gestis, quibus maximis quibusque Prædecessorum suorum æquiparatur, cælum conscendit beatissimus Pontifex tertio Idus Februarii anno Christi Septingentesimo trigesimo primo, cum annos sexdecim, menses octo, et dies viginti sedisset.

℞. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam Sanctorum: * Honestavit illum in laboribus suis. ℞. Custodivit eum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum. * Honestavit illum. ℞. Gloria Patri. * Honestavit.

In III. Nocturno.

Homilia in Evangelium Vigilate. Missa Statuit. cum Orat: ppr. et Evang: Vigilate.

Die 8. Martii.

S. Ioannis de Deo Confessoris

Ordinis Hospitalitatis Fundatoris.

duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus qui beatum Ioannem tuo amore succensum inter flammam innoxium incedere fecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: præsta ipsius suffragantibus meritis; ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, et remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum nostrum IESUM Christum.